

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຳນັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 474/ນຍ.

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18/11/2010.

ດຳລັດ
ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2010;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສະບັບເລກທີ 1220/ອຄ, ລົງວັນທີ 01 ມິຖຸນາ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ການົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ແນ່ໃສ່ຮັກສາສະຖຽນລະພາບດ້ານລາຄາ, ທັງເປັນການປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ.

ມາດຕາ 2. ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ໂດຍອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ບົນພື້ນຖານບັນດາຫຼັກການ ແລະ ຂໍ້ບັນຍັດທີ່ກຳນົດພາຍໃຕ້ດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

- **“ລາຄາ”** ໝາຍເຖິງ ຄ່າຕອບແທນ ທີ່ເປັນເງິນ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ສຳລັບການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ. ລາຄາປະກອບດ້ວຍ: ລາຄາທີ່ລັດຄຸ້ມຄອງ ແລະ ລາຄາທີ່ກຳນົດໂດຍຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
- **“ລາຄາສູງສຸດ”** ໝາຍເຖິງ ລາຄາສູງສຸດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດສາມາດໃຫ້ການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ການບໍລິການ;
- **“ລາຄາຕ່ຳສຸດ”** ໝາຍເຖິງ ລາຄາຕ່ຳສຸດຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດສາມາດເກັບຊື້ ສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ;
- **“ຂອບເຂດລາຄາ”** ໝາຍເຖິງ ລາຄາຂອງສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດສາມາດໃຫ້ການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ການບໍລິການ ຈາກລະດັບຕ່ຳສຸດ ຫາສູງສຸດໃດໜຶ່ງ;
- **“ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ”** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຜະລິດ, ຈຳໜ່າຍ, ຊື້ເພື່ອການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ນຳເຂົ້າເພື່ອການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ການບໍລິການ ຢູ່ໃນຂອບເຂດດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- **“ການຜະລິດ”** ໝາຍເຖິງ ການເຮັດ, ການປະສົມ, ການປຸງແຕ່ງ, ການປະກອບ, ການປະດິດ, ການປ່ຽນສະພາບ, ການປ່ຽນຮູບ, ການດັດແປງ, ການຄັດເລືອກ, ການແບ່ງບັນຈຸ, ການລວມບັນຈຸ ຫຼື ການເຮັດອັນໃດອັນໜຶ່ງໃຫ້ມີຂຶ້ນເປັນສິນຄ້າ ບໍ່ວ່າດ້ວຍວິທີໃດ ລວມທັງການເຮັດໃຫ້ ມີຂຶ້ນເປັນຊື່ທາງການຄ້າ ຫຼື ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າສຳລັບສິນຄ້ານັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະເຮັດເອງ ຫຼື ໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ເຮັດໃຫ້ກໍຕາມ;
- **“ການຈຳໜ່າຍ”** ໝາຍເຖິງ ການຂາຍ, ການແລກປ່ຽນ, ການເອົາໃຫ້, ການແຈກຢາຍ ຫຼື ການໂອນສິດການຄອບຄອງສິນຄ້າໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ;
- **“ສິນຄ້າ”** ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ໃຊ້ໃນການອຸປະໂພກ ຫຼື ບໍລິໂພກ ລວມທັງເອກະສານສະແດງສິດໃນວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
- **“ການບໍລິການ”** ໝາຍເຖິງ ການຮັບໃຊ້, ການໃຫ້ໃຊ້, ການໃຫ້ປະໂຫຍດໃນຊັບສິນ ໂດຍມີຄ່າຕອບແທນເປັນເງິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອື່ນ;
- **“ຜູ້ຊົມໃຊ້”** ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຊື້ ແລະ ນຳໃຊ້ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງທາງການຄ້າຢູ່ໃນຂອບເຂດດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ;
- **“ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ”** ໝາຍເຖິງ ອົງການລັດທີ່ມີສິດອຳນາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
- **“ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ”** ໝາຍເຖິງ ລາຍການຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ກຳນົດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ;

- “ລາຍການຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ” ໝາຍເຖິງ ລາຍການຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ກຳນົດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ;
- “ຄັງແຮສຳຮອງ” ໝາຍເຖິງ ຄັງ ຫຼື ສາງ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອເກັບແຮສິນຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ;
- “ການຖົມຊຸມ” ໝາຍເຖິງ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດ ແກ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ທີ່ມີຜົນຕໍ່ລະດັບລາຄາ ເພື່ອເປົ້າໝາຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
- “ຄວາມຈຳເປັນ” ໝາຍເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນໃນການເຮັດໃຫ້ລາຄາມີສະຖຽນລະພາບ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ, ຂອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ;
- “ການບໍ່ຈຳແນກປະຕິບັດ” ໝາຍເຖິງ ຫຼັກການການປະຕິບັດຢ່າງສະໝໍຊອບກັນກ່ຽວກັບມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕໍ່ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
- “ຄວາມໂປ່ງໃສ” ໝາຍເຖິງການເຮັດໃຫ້ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຖືກເຜີຍແຜ່ຕໍ່ສາທາລະນະຊົນ;

ມາດຕາ 4. ຫຼັກການການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບັນດາຫຼັກການ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ລາຄາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຖືກກຳນົດດ້ວຍກົນໄກຕະຫຼາດ ທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງດັດສົມຂອງລັດ;
2. ລັດເຄົາລົບສິດໃນການກຳນົດລາຄາ ແລະ ການແຂ່ງຂັນດ້ານລາຄາ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
3. ລັດນຳໃຊ້ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການ ການບໍ່ຈຳແນກປະຕິບັດ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ.

ມາດຕາ 5. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນນຳໃຊ້ສຳລັບ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ.

ໝວດທີ 2 ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ມາດຕາ 6. ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ, ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາດ້ວຍສອງຮູບແບບຄື: ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ ແລະ ມາດຕະການຕິດຕາມການເພີ່ມຕື່ມຂອງລາຄາ.

ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາປະກອບດ້ວຍ:

1. ກຳນົດໂຄງປະກອບລາຄາ;
2. ກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕ່ຳສຸດ ຫຼື ຂອບເຂດລາຄາ;
3. ຄວບຄຸມສິນຄ້າໃນຄັງແຮສຳຮອງ;
4. ຖິ້ມຊຸມສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
5. ການດັດສົມການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ.

ໃຫ້ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ, ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບ (ກ) ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ແລະ ລາຍການຕິດຕາມການເພີ່ມຕື່ມຂອງລາຄາ, (ຂ) ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສຳລັບແຕ່ລະລາຍການ, (ຄ) ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາທີ່ຈະນຳໃຊ້ ແລະ (ງ) ການົດເວລາຂອງການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 7. ການກຳນົດໂຄງປະກອບລາຄາ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງສົ່ງໂຄງປະກອບລາຄາ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ກ່ອນການນຳໃຊ້ໂຄງປະກອບລາຄາດັ່ງກ່າວ ໃນການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ການບໍລິການ. ໂຄງປະກອບລາຄາ ປະກອບດ້ວຍ: (ກ) ຕົ້ນທຶນການຜະລິດ ຫຼື ຕົ້ນທຶນຊື້ເພື່ອການຈຳໜ່າຍ (ຂ) ຕົ້ນທຶນການຈໍລະຈອນ (ຄ) ລາຄາການຈຳໜ່າຍ ແລະ (ງ) ກຳໄລ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂອງໂຄງປະກອບລາຄາ ທີ່ໄດ້ຈາກຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດສະເພາະເປົ້າໝາຍການກຳນົດໂຄງປະກອບລາຄາ ເທົ່ານັ້ນ.

ມາດຕາ 8. ການກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕ່ຳສຸດ ຫຼື ຂອບເຂດລາຄາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕ່ຳສຸດ ຫຼື ຂອບເຂດລາຄາ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ. ການກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕ່ຳສຸດ ຫຼື ຂອບເຂດລາຄາ ອີງ

ໃສ່ພື້ນຖານ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ໂຄງປະກອບລາຄາ;
2. ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງ ຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
3. ອຳນາດການຊື້ ພາຍໃນປະເທດ;
4. ລາຄາ ຢູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
5. ນະໂຍບາຍການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 9. ການຄວບຄຸມສິນຄ້າໃນຄັງແຮສຳຮອງ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດກຳນົດໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມ ລາຄາເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດປະລິມານສິນຄ້າໃນຄັງແຮສຳຮອງເພື່ອປ້ອງກັນການກັກຕຸ້ນສິນຄ້າ ຫຼື ການປັ່ນ ປ່ວນລາຄາ.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງລາຍງານ ທີ່ຕັ້ງ, ປະລິມານ ແລະ ການເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດປະລິມານ ຂອງຄັງແຮສຳຮອງຂອງຕົນ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາຊາບ.

ມາດຕາ 10. ການຖົມຊຸມ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການການຖົມຊຸມ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມ ລາ ເຊິ່ງລາຍລະອຽດຈະຖືກກຳນົດໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 11. ການດັດສົມການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການ ການດັດສົມການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ເຊິ່ງລາຍລະອຽດຈະຖືກກຳນົດໃນລະບຽບການ ຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 12. ການຕິດຕາມການເພັງຕິງຂອງລາຄາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດຕິດຕາມການເພັງຕິງຂອງລາຄາ ລວມທັງ ການຕິດປ້າຍ ລາຄາ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.

ໝວດທີ 3

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ມາດຕາ 13. ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
- ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ;
- ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ;
- ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ສ້າງຕັ້ງກອງເລຂາ ເພື່ອເປັນ ເສນາທິການໃນການຊີ້ນຳ, ນຳພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ໂດຍມອບໃຫ້ຫົວໜ້າກົມ ການຄ້າພາຍໃນ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ເປັນຫົວໜ້າກອງເລຂາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 14. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ນະໂຍບາຍ ແລະ ມາດຕະການ ໃນການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະ ວິໄຈ ກ່ຽວກັບ ລາຄາ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມ ທັງສະເໜີໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະ ມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
3. ກຳນົດລະບຽບການ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
4. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ເປັນ ໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການ ຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ;
6. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
7. ຕິດຕາມການເໜັງຕີງຂອງລາຄາ ແລະ ຕິດຕາມພຶດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມ ຄອງລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
8. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼື ຄວາມເສຍ ຫາຍ, ເນື່ອງຈາກການກະທຳອັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;
9. ປັບໃໝຜູ້ທີ່ລະເມີດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມ ງວດຕາມ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;

10. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະ ສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອ ໃນຂໍ້ 2, 3 ແລະ 7 ຂອງມາດຕານີ້ຕໍ່ລັດຖະບານ;
11. ອອກແຈ້ງການ, ລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
12. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 15. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນຂອບເຂດແຂວງ ຫຼື ນະຄອນ ຂອງຕົນດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະ ວິໄຈ ກ່ຽວກັບລາຄາ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງ ສະເໜີໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະ ມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
2. ຊີ້ນຳ, ນຳພາຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ປະສານສົມທົບກັບພະແນກການ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ;
4. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
5. ຕິດຕາມການເທັງຕີງຂອງລາຄາ ແລະ ຕິດຕາມພຶດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
6. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄາສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍ ເນື່ອງຈາກການກະທຳອັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;
7. ປັບໃໝ ຜູ້ທີ່ລະເມີດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດຕາມ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ,
8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະ ສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນ ຂໍ້ 1, 2, 5 ແລະ 6 ຂອງມາດຕານີ້ ຕໍ່ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;
9. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 16. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ໃນຂອບເຂດເມືອງ ຫຼື ເທດສະບານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະ ວິໄຈ ກ່ຽວກັບລາຄາ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງ ສະເໜີໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະ ມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
2. ຊີ້ນຳ, ນຳພາ ໜ່ວຍງານຄຸ້ມຄອງສິນຄ້າ ແລະ ປະສານງານກັບ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມການມອບໝາຍຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ;
4. ເສີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
5. ຕິດຕາມການເທັງຕີງຂອງລາຄາ ແລະ ຕິດຕາມພຶດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
6. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍ ເນື່ອງຈາກການກະທຳອັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;
7. ປັບໃໝ ຜູ້ທີ່ລະເມີດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດຕາມ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະ ສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນ ຂໍ້ 1, 2, 5 ແລະ 6 ຂອງມາດຕານີ້ ຕໍ່ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ;
9. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 17. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາທີ່ຕົນຖືກກຳນົດເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະ ວິໄຈ ກ່ຽວກັບ ລາຄາ ແລະ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງ ສະເໜີໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະ ມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
2. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ຂະແໜງອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ໃນການປະຕິບັດສິດ ແລະ

ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ຕາມດໍາລັດສະບັບນີ້;

3. ກຳນົດລະບຽບການ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
4. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາຕາມດໍາລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ທົ່ວເຖິງ;
5. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ແລະ ລະບຽບການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້
6. ຕິດຕາມການເທັງຕົງຂອງລາຄາ ແລະ ຕິດຕາມພຶດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
7. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼື ຄວາມເສຍຫາຍ , ເນື່ອງຈາກການກະທຳອັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;
8. ປັບໃໝຜູ້ທີ່ລະເມີດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
9. ຕິດຕາມ, ກວດກາ, ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນຂໍ້ 1, 3, 6 ແລະ 7 ຂອງມາດຕານີ້ຕໍ່ລັດຖະບານ;
10. ອອກແຈ້ງການ, ລະບຽບການ, ຂໍ້ຕົກລົງ ແລະອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
11. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 4

ສິດ ແລະພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ມາດຕາ 18. ສິດຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດມີສິດ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດລາຄາບົນພື້ນຖານກົນໄກຂອງຕະຫຼາດ ຍົກເວັ້ນແຕ່ສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການທີ່ນອນໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ;
2. ສະເໜີ ຫຼື ຮ້ອງຟ້ອງ ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດງານ ເມື່ອເຫັນວ່າມີພຶດຕິກຳທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ນຳໃຊ້ສິດອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 19. ພັນທະຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດມີພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ສົ່ງບົດລາຍງານການເງິນ ທຸກໆໄຕມາດ, ທົກເດືອນ ແລະ ໜຶ່ງປີ ສຳລັບ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄານຳໃຊ້ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ສະແດງ ຫຼື ຕິດປ້າຍລາຄາ ບໍ່ວ່າສິນຄ້າ ຫຼື ການບໍລິການນັ້ນ ຈະນອນໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ. ປ້າຍລາຄາສິນຄ້າ ແລະ ຄ່າບໍລິການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງຕິດຢູ່ໃນຮ້ານຄ້າ, ສະຖານທີ່ຄ້າຂາຍສິນຄ້າ ຫຼື ສະຖານທີ່ໃຫ້ການບໍລິການຂອງຕົນ. ການຕິດປ້າຍລາຄາຕ້ອງຈະແຈ້ງ ບໍ່ສ້າງຄວາມສັບສົນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊົມໃຊ້;
4. ຕ້ອງໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແກ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່;
5. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 5

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 20. ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່

ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຫ້າມພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງເອົາຜົນປະໂຫຍດ;
2. ສວຍໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ ທີ່ເປັນການບັງຄັບ ແລະ ນາບຊູ່ ເຊັ່ນ: ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ໃຊ້ອາວຸດ, ທໍລະມານ, ໃຊ້ການກະທຳ ແລະ ວາຈາທີ່ຫຍາບຊ້າ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ລົບຫຼີກການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ;
4. ເມື່ນເສີຍ, ປະໝາດ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ບິດເບືອນຄວາມຈິງ;
5. ບິດບັງ, ບົກປ້ອງ, ເຊື່ອງອຳ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ ຜູ້ກະທຳຄວາມຜິດ ເພື່ອຮັບສິນບົນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດແນວອື່ນ;
6. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບທີ່ໄດ້ຈາກຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ນອກເໜືອຈາກເປົ້າໝາຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 21. ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ກະທຳການໃດໆ ໂດຍເຈດຕະນາ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ລາຄາຕໍ່າ ຫຼື ສູງເກີນຄວນ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມປັນປ່ວນໃນສັງຄົມ;
2. ກັກຕຸ້ນສິນຄ້າ ທີ່ນອນໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ, ໂດຍມີສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ໄວ້ໃນຄອບຄອງເກີນປະລິມານ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາໄດ້ກຳນົດໄວ້;
3. ເກັບມ້ຽນສິນຄ້າໄວ້ໃນຄັງແຮສຳຮອງອື່ນນອກຈາກຄັງແຮສຳຮອງທີ່ໄດ້ລາຍງານຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
4. ນຳເອົາສິນຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນລາຍການຄວບຄຸມ ທີ່ມີໄວ້ນັ້ນ ອອກຈຳໜ່າຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອານຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
5. ຢຸດ, ປະຕິເສດ ຫຼື ແກ່ຍາວເວລາ ການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ການບໍລິການ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນໃນເມື່ອມີຄຳສັ່ງຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ໝວດທີ 6

ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການ ຕໍ່ ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 22. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ດ້ວຍການດຳເນີນ ທຸລະກິດຖືກຕ້ອງ, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບລາຄາຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຊັດເຈນ ແລະ ທັນເວລາຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນໆຕາມຄວາມເໝາະສົມໃນແຕ່ລະກໍລະນີ.

ມາດຕາ 23. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເປົ່າ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 24 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກຕັກເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 25 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການທາງ ວິໄນຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ທີ່ຄຸ້ມຄອງພວກກ່ຽວ.

ມາດຕາ 26 ມາດຕະການປັບໃໝ

ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດທາງ ອາຍາ ແລະ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການຕັກເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມມາແລ້ວສອງຄັ້ງ, ຈະ ຖືກປັບໃໝຕາມແຕ່ລະກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ຕິດປ້າຍລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 500.000 ກີບ ຫາ 1000.000 ກີບ/ ຄັ້ງ/ລາຍການ;
2. ບໍ່ແຈ້ງຂໍ້ມູນເທັດ ກ່ຽວກັບໂຄງປະກອບລາຄາ ຫຼື ຄັ້ງແຮສຳຮອງມີໂທດປັບ ໃໝແຕ່ 1.000.000ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
3. ບໍ່ແຈ້ງໂຄງປະກອບລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
4. ນຳເອົາສິນຄ້າທີ່ມີໄວ້ໃນຄັ້ງແຮສຳຮອງອອກຈຳໜ່າຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກອົງການ ຄຸ້ມຄອງລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
5. ຢຸດ, ປະຕິເສດ ຫຼື ແກ່ຍາວເວລາ ການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ການບໍລິການ ໂດຍບໍ່ມີ ເຫດຜົນໃນ ເມື່ອມີຄຳສັ່ງຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
6. ນຳໃຊ້ໂຄງປະກອບລາຄາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງ ລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝແຕ່ 1.000.000 ກີບຫາ 5000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ ລາຍການ.

ມາດຕາ 27. ມາດຕະການທາງແພ່ງ ແລະ ທາງອາຍາ

ມາດຕະການທາງແພ່ງ ແລະ ທາງອາຍາ ແມ່ນໃຫ້ອີງໃສ່ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 28 ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ສາມາດຖືກປະຕິບັດ ມາດຕະການໂທດ ເພີ່ມເຊັ່ນ: ໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບອະນຸຍາດຕ່າງໆ, ຮີບວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຕາມ ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 29. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນຢ່າງເຂັ້ມ ງວດ.

ມາດຕາ 30. ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ສະບັບເລກທີ 207/ນຍ, ລົງວັນທີ 11/10/2001 ແລະ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີຂອງດໍາລັດ ສະບັບນີ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດໍາລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ